

El vestit de bany ocupa nous àmbits

No feu ones

La confecció de vestits de bany, una peça cada vegada més plurifuncional, es consolida com un negoci en augment. Als Països Catalans es concentren més del 80% de les empreses del sector.

El sol i la mar no deixen de perdre adeptes. Ja no són símbols de salut i vitalitat, sinó, quasi, uns dels pitjors enemics dels cada vegada més vulnerables, asèptics i cuidats cossos dels països rics. Es comença a fugir d'ells com de la pesta. De la mar, per la comprovada condició de femer, i de l'astre rei, pels potencials efectes cancerígens i el reconegut poder d'envelliment de la pell.

La pal·lidesa comença a ser d'allò més *in*, els para-sols en la platja, també. Qui li ho hauria dit a Chanel, que junt a Míssia Sert desafiaren la moda dels anys vint, bronzejaren els seus cossos i esdevingueren pioneres del que seria la passió estival per excel·lència fins als nostres dies.

I tanmateix, si bé cada vegada és major el nombre de desertors als coneguts estius de mar, sol i banys, la veritat és que les vendes de vestits de bany no deixen d'augmentar. Només cal parar esment en les xifres. Si el 1987, segons estimacions, el consum de vestits de bany pujà a 16.500.000 en tot l'estat, les xifres de 1989 pujaren a 19.900.000. L'explicació d'aquest augment no s'ha de cercar solament en l'onada de *consumisme* que habita entre nosaltres des dels anys vuitanta, sinó també en el fet que el vestit de bany, com el xandall i les sabatilles d'esport, ha esdevingut una peça *sport s-wear*, una peça que implica un *look* (l'esportivo-juvenil) més que una funció.

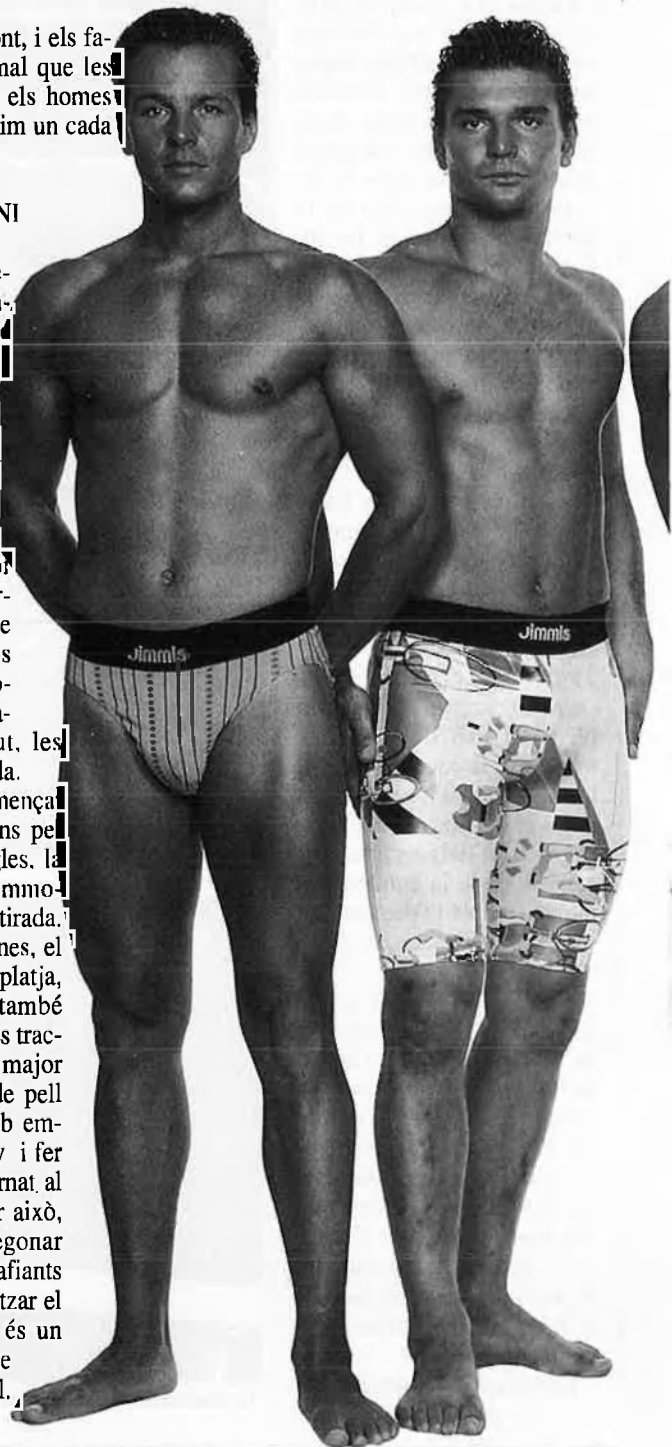
De fet, on menys hores es fa lluir comparativament el vestit de bany és a la platja o a la piscina. Sol o amb camiseta, pantaló, *short*, faldilla o qualsevol altra peça complementària, el vestit de bany sovintaja als càmpings, a casa, a les terrasses dels bars, a la ciutat, això implica que, atesa la polivalència, n'hi haja cada vegada més varietat i oferta de models, que se'n dispose de més d'un i que el factor moda (i les seues oscil·lacions) hi dominen sobre tots els altres. Segons enquestes realitzades per la multinacio-

nal nord-americana Du Pont, i els fabricants d'aquesta és normal que les dones i cada vegada més els homes n'adquiren com a mínim un cada temporada

ADÉU AL BIKINI

El dictat de la moda demana que aquest estiu contemplarem una varietat sense precedents de minúscules faldilles sobre el vestit de bany de les xiques, ben pafavoridores per a anamies poc atlètiques o esgades, però també demanem que fem una visita als anys vint i que la part inferior s'allargue fins a convertir-se en minipantalons, que desapareguen els elàstics (¿qui manté que les cassoles són còmodes per a nadar?) i triomfen el vellut, les textures brillants i la blonda.

Hi ha gent que ja ha començat a entonar un sentit respons pel bikini. Aquests tres triangles, la introducció dels quals commogué el món, es baten en retirada. Quasi absents de les piscines, el seu ús queda reduït a la platja, on cada dia se'n veuen també menys. Perquè si del que es tracta és d'exposar al sol la major quantitat de centímetres de pell possible, n'hi ha prou amb embolicar-se el vestit de bany i fer *topless*. Les joves han tornat al vestit de bany, no sols per això, sinó perquè més que pregonar llibertat com feien les desafiantes joves dels seixanta en utilitzar el bikini, el que proclamen és un cos impecable, atlètic, de fabricació quasi industrial. Com manen els cànons.

ELLS, CADA VEGADA MÉS COQUETERIA

Pel que fa als xics, s'abandonen a la coqueteria, tot i que prefereixen anomenar-la "comoditat". Pareix que el superdiscret i fora de tota sospita *Meyba* cedeix el terreny a la varietat de dissenys i, fins i tot, a les modes. La majoria continua manifestant predilecció per les bermudes o els *shorts* balders, tot terreny d'altra banda. No els espanta cap color o

estampat per molt cridaner que siga. I pel que fa a *marcar* o no entrecuix no pareix tampoc que hi haja cap problema, és a dir, "que els confonguen". En ells, la moda reclama aquesta temporada que evocuen els anys vint, que facen lluir el vestit de bany llarg i balder fins als turmells. L'ús del *slip*, que es porta a sota d'aquests últims o d'unes bermudes, es reserva per al moment de la capbussada. El *tanga* sí que pareix anar fins nova moda, de mal borràs.

El cas és que ha arribat el bon temps. L'hora d'enfrontar-se al vestit de bany. La peça femenina més difícil de dissenyar, segons els fabricants. I de comprar, si tenim en compte les estadístiques: abans de decidir-se, les dones solen provar-se'n no menys de cinc models. Els homes també són cada dia més exigents. És l'hora de posar al descobert els cosos. Que els espills ens siguin favorables.

Toni Picazo

Les xifres del sector

Segons estimacions de la multinacional americana Du Pont, l'empresa que subministra el 80% de la fibra que s'utilitza en la confecció dels vestits de bany, el consum de vestits de bany el 1987 pujà a 165 milions de peces, a 179 el 1988 i a 199 el 1989.

Una de les característiques de la indústria dels banys, un sector que facturarà a l'estat espanyol 20.000 milions de pessetes el 1988, segons el gremi de les indústries de la confecció de Barcelona que dona treball a unes 10.000 persones, és la concentració geogràfica. En efecte, el 70% de les empreses, unes 48 de les 68 existents, estan ubicades a Catalunya. Després, ve Madrid amb cinc empreses, Girona amb quatre i València amb tres. Les altres estan repartides per diverses províncies.

A pesar de la bona situació que viu el sector als països catalans, a pesar que es registra un augment d'interès pel disseny i la innovació (la còpia era i continua sent en molts casos pràctica habitual en el món de la moda balnearia), el valor de les importacions duplica pràcticament el de les exportacions: 825 milions contra 455, respectivament per a l'any 1988.

És difícil obtenir dades exhaustives, absolutament fiables, sobre la moda balnearia al nostre país, primer, pel caràcter de subsector tant en les indústries de gènere de punt (que en l'exercici del 1988 produïren 11.735.000 peces, 3.958.000 per als homes, 4.726.000 per a dones i 3.052.000 per a xiquets) com en el de la confecció. Són poques les empreses que es dediquen únicament i exclusiva a la roba de bany, es més habitual que la producció de moda íntima i balnearia vagen juntes. Per un altre costat, algunes indústries de *prêt-à-porter* i alguns creadors de moda fan també incursions en aquest terreny.

T.P.

